

انتظار از لاریجانی ۱۴۰۴؛ ترمیم گسست رسانه و امنیت ملی

سرویس سیاسی –استقبال از انتصاب اخیر شاید به خاطر آن باشد که او را چهره‌ای می‌دانند که سیاست را از مجرای عقلانیت می‌فهمد و انتظار دارند به لایه‌هایی از جامعه که احساس طردشدگی دارند، اطمینان و امید بدهد و پیوندهای گسسته را ترمیم کند

در میان گرداب بحران‌ها، گاهی نسیمی از عقلانیت کافی ست تا افق تازه‌ای گشوده شود. انتصاب علی لاریجانی به دبیری شورای عالی امنیت ملی با بسیاری از ناظران عاقل و نگران کشور، به فال نیک گرفته‌اند. شاید چون او را چهره‌ای می‌دانند که سیاست را از مجرای عقلانیت می‌فهمد و انتظار دارند به لایه‌هایی از جامعه که احساس طردشدگی دارند، اطمینان و امید بدهد و پیوندهای گسسته را ترمیم کند.

دکتر لاریجانی همچنین می‌تواند فصل تازه‌ای در فعالیت سالم رسانه‌ایدر کشور بگشاید. فصلی که در آن رسانه، سرمایه‌ای راهبردی در مسیر اصلاح، شفافیت و انسجام ملی تلقی شود.

در جهان امروز، ساختار رسانه‌ای در هر نظام حکمرانی، صرفاً ابزاری برای اطلاع‌رسانی نیست، بلکه رکن چهارم قدرت و یکی از پایه‌های ثبات، شفافیت و سلامت عمومی است.

رسانه‌های حرفه‌ای و مستقل، با افشای فساد، تبیین تصمیم‌های حاکمیتی، پیوند با افکار عمومی و بازتاب دغدغه‌های جامعه، نقش اساسی در اصلاح سازو کارها و افزایش کارآمدی و مشروعیت حکومت‌ها دارد. نظام‌هایی که این ظرفیت را درک می‌کنند و رسانه را شریک خود در مسیر حکمرانی می‌دانند، دیر یا زود مسیر توسعه پایدار را می‌پیمایند.

در مقابل، نادیده گرفتن نقش واقعی رسانه و تکیه بر رسانه‌های فرمایشی و تبلیغاتی، گرچه در کوتاه‌مدت همچون مخدر، سکوت و رضایت خاطر می‌آفریند، اما در بلندمدت مشروعیت، سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی را فرسوده می‌کندو امید به بازسازی آن از میان می‌رود.

شورای عالی امنیت ملی، در سال‌های گذشته نقشی پُر رنگ –گاه مستقیم و گاه ازطریق توصیه‌ها و چارچوب سازی‌های غیررسمی –در حوزه رسانه ایفاکرده است،اماکنندران استانه دورانی رویکردی شوروا می‌تواند تسهیل گر تعادل،شفافیت وهمگرایی درعرصه رسانه‌ای کشور باشد.

روابط دبیرخانه ششعام با رسانه‌ها، در دوره سردار احمدیان، قدری بهبود یافت و اکنون در جایگاه ناظر بر امنیت نرم کشور، این فرصت را دارد که با بازنگری در تعریف امنیت رسانه‌ای، از پارادایم محدودکننده عبور کند و به‌سویکردی تازه و مؤثر روی آورد؛ رویکردی که امنیت را در گفتوگو، مشارکت و آگاهی جمعی جست‌وجو می‌کند.

به‌گمان، یکی از مهم‌ترین توصیه‌هایی که می‌توان به علی لاریجانی در آغاز این مسئولیت خطیر داشت، بازاندیشی در رویکرد رسانه‌ای شعام است. تجربه نشان داده که سیاست‌های سلبی، به افزایش امنیت کمک نمی‌کنند،بلکه خود،دست‌های انتهاب بیشتر را فراهم می‌سازد.

درجهان شفاف،اطلاعات راه خود را پیدا می‌کند، مهم آن است که در این میان، روایت رسمی چقدر معتبر، عقل‌پسند و اقناع‌کننده است. امروز مردم، به‌ویژه نسل جوان، به انبوهی از منابع خبری –ازشبکه‌های اجتماعی تا رسانه‌های فرامرز– به راحتی دست رسی دارند.

سیاست انکار،حذف یابی اعتنایی به دیدگاه‌های رقیب، کارآمد نیست بلکه در شرایط ضعف رسانه‌ای داخلی، می‌تواند به تقویت صدای دشمنان نظام بینجامد.

عملکرد رسانه‌ای که بر سکوت، ندیدن و نشنیدن مبتنی باشد، حتی در زمان قدرت هم محل بحث است، چه رسد به امروز که ساخت رسمی روایت‌سازی، دچار تزلزل، و از زبان مردم دور شده است.

نکته دوم، رویکرد امنیتی مبتنی بر شکاف‌سازی است. سیاست‌های رسانه‌ای که در پی انشقاق ملأند سعی‌ی یک گروه خاص را نماینده تام کشور می‌دانند،وسایرافشار را یحذف یا تحقیر می‌کنند– در نهایت جامعه‌ای چندپاره و نگران پدید می‌آورند.

در برابر این، می‌توان از رسانه به‌عنوان پلی برای گفت‌وگو میان گرایش‌های مختلف جامعه بهره گرفت و رسانه را ابزار وحدت ملی، نه ابزاری برای تقابل فرهنگی و سیاسی ساخت.

نکته سوم، پذیرش این حقیقت است که همه گروه‌های اجتماعی، حتی آنان که منتقد ساختار رسمی‌اند، می‌توانند در یک چتر ملی، مشارکت داشته باشند. امنیت پایدار زمانی حاصل می‌شود که همه احساس تعلق کنند و تعلق، از دل گفت‌وگو می‌رود، نه تقابل.

رسانه اگر نتواند تفکد کند، جامعه به خشم پناه می‌برد. اگر رسانه‌ها اجازه نداشته باشند که فساد، ناکارآمدی و خطای مسئولان را افشا کنند، افکار عمومی دیر یا زود به کل ساختار بدبین خواهد شد.

مبارزه با ناتوانی، فساد و ناکارآمدی، تنها در سایه رسانه‌های آزاد و مستقل ممکن است.

شعام در دوره تازه، به‌جای سیاست‌های محدودکننده، دستورالعمل‌های غیرشفاف و نادیده‌انگاری رسانه‌ها مسیر متفاوتی در پیش گیرد؛ مسیری که از دل اعتماد به رسانه، گفتگو با جامعه و تقویت سرمایه اجتماعی می‌گذرد. آقای لاریجانی در جایگاه جدید خود می‌تواند آغازگر این تغییر باشد؛ تغییری که ششعام را به نهاد پشتیبان شفافیت، نقدپذیری و مشارکت ملی بدل می‌کند. به‌جای محافظت از سکوت، می‌توان پاسدار حقیقت بود.

به‌جای هراس از رسانه، می‌توان آن را نخستین حلقه پیشگیرانه در مدیریت بحران‌ها دانست.

ما هنوز فرصت داریم، به جای انباشت محدودیت، سرمایه‌گذاری بر اعتماد را آغاز کنیم.

اگر شورای عالی امنیت ملی، رسانه‌های مستقل و مسئول را شریک راهبردی حکمرانی بداند، گام بزرگی در مسیر بازسازی اعتماد اجتماعی برداشته خواهد شد.

علی لاریجانی می‌تواند این مسیر را هموار کند؛ با نگاهی که مبتنی بر شنیدن، فهمیدن و به رسمیت شناختن صداهای گوناگون باشد.

آینده‌ای آرام‌تر، امن‌تر و پایدارتر در گروی همین تصمیم‌های ساده اما بنیادین است.

سیاسی

وزیر ناراضی تر از مردم؛

وقت و توان وزارت ارتباطات صرف فیلترینگ شده است!

■ وقتی هزینه زیرساختی، صرف فیلترینگ و دورزدن آن شود که به گفته وزیر ارتباطات کار به جایی می‌رسد که در آن ۱۲روز و پس از آن،نه تنها کیفیت اینترنت بدتر شد، بلکه در بخش دیتا نیز مشکلاتی پیش آمد و بدتر از آن حتی در تماس نیز با اختلال مواجه شدیم، همین نشان می‌دهد که اولویت‌داشتن زیرساخت‌ها چقدر می‌تواند بر بهبود کیفیت ارتباطی و روان مردم تاثیر مثبت بگذارد، اما حیف که فعلاً وقت و هزینه این وزارتخانه صرف جنگ با فیلترینگ شده است.

از کیفیت بد اینترنت کشور ناله می‌کنند، اما واقعیت این است که اینترنت مدت‌هاست درگیر دو معضل بزرگ است؛ نخست، پروژه‌های بزرگ و کلان همچون توسعه فیبر نوری و پوشش نسل پنجم تلفن همراه G۵ که اسیر بوروکراسی‌های ناتمام اداری و بودجه‌ای هستند و دوم، سیاست‌های محدودکننده اینترنت که حتی صدای وزیر را نیز درآورده است و ستار هاشمی از طراحی بسته‌ای جامع برای بازنگری دوران جنگ ایران و اسرائیل اینگونه فضای مجازی و سایبری کشور دچار مشکل نمی‌شد. وقتی هزینه زیرساختی، صرف فیلترینگ و دورزدن آن شود که به گفته وزیر ارتباطات کار به جایی می‌رسد که در آن ۲روز و پس از آن، نه‌تنها کیفیت اینترنت بدتر شد، بلکه در بخش دیتا نیز مشکلاتی پیش آمد و بدتر از آن حتی در تماس نیز با اختلال مواجه شدیم، همین نشان می‌دهد که اولویت‌داشتن زیرساخت‌ها چقدر می‌تواند بر بهبود کیفیت ارتباطی و روان مردم تاثیر

کمزتر از ۱۰روز پیش گزارشی از کیفیت اینترنت کشور منتشر شد که نشان از تداوم بحران و تثبیت اختلالات داشت.

در گزارش دوره‌ای انجمن تجارت الکترونیک آمده که کیفیت اینترنت در ایران نه‌تنها بهبود نیافته، بلکه در شاخص‌هایی مانند تجربه کاربری، پایداری، سرعت دانلود و آپلود با افت مواجه شده و فاصله با

زیباکلام استاد دانشگاه:

مشکل اصلی بی‌آبی و بی‌برقی نیست، بلکه بی‌اعتمادی مردم است!

نخواهد رفت و نهایتاً مجبور خواهند بود همچنان استغانه کنند و کاسه «چه کنیم» در دست بگیرند.

■ در این یک سال چه اتفاقی افتاده که فردی مثل شما می‌گوید پژوهش‌کشان سرمایه اجتماعی خود را از دست داده است؟ در این یک سال اتفاق خاصی نیفتاده است؛ سرمایه اجتماعی از سال‌ها پیش روند نزولی خود را آغاز کرده و کاهش یافته است. آقای پژوهش‌کشان هم به عنوان بخشی از نظام و حاکمیت، مشمول همین قاعده می‌شود.

اولاً، پارسال تنها ۴۰ درصد مردم در انتخابات شرکت کردند و همه آن ۴۰ درصد هم به آقای پژوهش‌کشان رأی ندادند؛ حدود نیمی از آن‌ها به او رأی دادند. بنابراین، آقای پژوهش‌کشان در واقع نمایندگی کمتر از ۲۰ درصد مردم را به عنوان رئیس جمهور منتخب دارد. این سرمایه اجتماعی، مقوله‌ای بسیار مهم است که متأسفانه مسئولان نظام کمترین توجهی به آن نمی‌کنند.

■ الان این اعتماد عمومی چگونه شکل می‌گیرد؟ اول از همه باید پذیرند که اعتماد عمومی را از دست داده‌اند؛ اما مشکل اینجاست که کسی حاضر نیست بپذیرد چنین اتفاقی افتاده است.

همان‌طور که پیش از مراجعه به پزشک باید قبول کنید که بیمار هستید، نظام هم باید بپذیرد که این مشکل وجود دارد. مشکل ما این است که بخش‌هایی از نظام، به‌ویژه جریان‌های تندرو، اصلاً قبول ندارند که دچار مشکل و نارضایتی عمومی هستند و نیاز به درمان و اصلاح دارند. آن‌ها تنها مشکل را این می‌دانند که «لیبرال‌ها»، پژوهش‌کشان و اصلاح‌طلبان چشمشان به آمریکا دوخته شده و می‌خواهند مذاکره کنند».

ایسن جریان تندرو که کشور را به این روز انداخته، تنها هنر خود را حمله به دیگران و مقصر دانستن آن‌ها می‌داند و اساساً حاضر نیست بپذیرد که خودشان مشکل دارند.

جواد امام سخنگوی جبهه اصلاحات:

نگاه‌گزینی‌شی شکاف‌ها را عمیق می‌کند

سرویس سیاسی –سخنگوی جبهه اصلاحات، تاکید کرد: مردم و نخبگان گام اول را برای تحقق انسجام ملی برداشته‌اند و امروز نوبت حاکمیت و قوای سه‌گانه است که برای تکمیل و تحکیم انسجام ملی نگاه‌های گزینی‌شی را کنار گذشته و از همه ظرفیت‌های اساسی کشور استفاده کنند.

جواد امام با اشاره به راهکارهای حفظ و تقویت انسجام ملی در کشور، بیان کرد: باتوجه به شرایط پیش رو، در اینکه باید به یک انسجام و همبستگی ملی دست پیدا کنیم، هیچ شکی وجود ندارد. ما نیازمند انسجام بین‌آحاد مردم و همه گروه‌های سیاسی، گروه‌های صنفی و نخبگان هستیم.

همه‌سلاطین باید دیده‌شود تا این انسجام محقق شود. گام اول را مردم و نخبگان برداشته‌اند. برای تکمیل این انسجام ملی، اکنون نوبت حاکمیت و نهادهای حاکمیتی، دولت و سایر قوا است.

لازمه تحکیم انسجام ملی تغییر رویکرد ها است

وی اظهار کرد: اکنون دولت و سایر قوا باید برای تکمیل این انسجام ملی گام بردارند. حاکمیت باید گامی برای هم بستگی با مردم بردارد. لازمه این انسجام ملی یک عفو عمومی و تغییر رویکرد است. اگر این اتفاق رخ دهد، گام مهمی است برای کور شدن چشم دشمن به خاک ایران.

بایستی با انسجام ملی چشم طمع دشمنان را کور کرد

دبیرکل حزب مجمع ایثارگران، تصریح کرد: دشمن فکر می‌کند می‌تواند از فاصله‌ها بهره‌برداری کند؛ با اتحاد ملی دشمن نیز بر سرخی خود خواهد نشست. بایستی با انسجام ملی چشم طمع دشمن را کور کنیم. نمی‌شود ما از انسجام ملی صحبت کنیم اما هنوز شاهد زندانی بودن برخی از منتقدان باشیم. نمی‌شود ما از انسجام ملی صحبت کنیم اما هنوز برای دستگاه‌های مسئول با موازی‌کاری تصمیم‌گیری شود. ما نمی‌توانیم از انسجام ملی صحبت کنیم اما هیچ تغییر رویکردی نداشته باشیم. برخی رویکردهای امنیتی مانع استفاده از ظرفیت‌های اساسی کشور شده است.

وی تاکید کرد: نمی‌شود بانگاه گزینی‌شی ادامه دهیم. ما باید از همه ظرفیت‌های موجود در کشور به‌خصوص در حوزه کارشناسی و نخبگان، استفاده کنیم. برخی رویکردهای امنیتی مانع استفاده از ظرفیت‌های اساسی کشور شده است. یکی از آسیب‌های موجود، فرار سرمایه‌های ارزشمند انسانی بوده است.

بدون بازسازی داخلی در برابر دشمن آسیب پذیر هستیم

وی افزود: بایستی نهادهای حقوقی و دیپلماسی را در کشور تقویت کنیم. پرونده‌هایی که از دولت خارج شده است، باید به خود دولت باز گردد. ما باید با دنیا تعامل داشته باشیم. اگر فکر کنیم که فقط با تکیه بر قدرت دفاعی و بدون بازسازی داخلی و بدون انسجام ملی می‌توانیم دشمن را شکست دهیم، قطعاً آسیب‌پذیری کشور افزایش پیدا خواهد کرد.

روحانیت باید به جایگاه اصلی خود باز گردد

سخنگوی جبهه اصلاحات، تاکید کرد: برخی رویکرد ما باید اصلاح شود. فاصله‌ها باعث طمع دشمنان به ایران می‌شود. به هر حال روحانیت یکی از بخش‌های تاثیرگذار در جامعه ما هستند. جامعه روحانیت باید ارتباط خود را با مردم نزدیک‌تر و قوی‌تر کند.

مشاور رئیس‌جمهور:

تقویت تشکل‌ها از کارآمدترین ابزارهای جلب مشارکت ملی است

سرویس سیاسی –مشاور رئیس‌جمهور در امور احزاب و تشکل‌ها گفت: دولت چهاردهم و شخص رئیس‌جمهور، با باور به شعار «لحظه‌ها برای شایستگیان»، تقویت تشکل‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد را یکی از کارآمدترین ابزارهای جلب مشارکت و هم‌افزایی ملی می‌داند.

«نوزالدین آهی» یا صندور پیامی به‌مناسبت روز ملی تشکل‌ها و مشارکت‌های اجتماعی، بر اهمیت جایگاه‌انهادهای مردمی در فرآیند توسعه کشور و نقش‌آفرینی آنان در پیوند میان مردم و حاکمیت تاکید کرد.

متن این پیام به شرح زیر است.

روز ملی «تشکل‌ها و مشارکت‌های اجتماعی» فرصتی ارزشمند برای پاسداشت تلاش‌ها و نقش‌آفرینی همه فعالان عرصه اجتماعی، سازمان‌های مردم‌نهاد، انجمن‌ها و گروه‌هایی است که با همدلی، همکاری و احساس

مسئولیت، در مسیر ارتقای کیفیت زندگی مردم ایران گام برمی‌دارند.

تشکل‌ها و نهادهای مردمی، سرمایه‌های اجتماعی هر کشورند. حضور آگاهانه و مؤثر آنان، بستری برای شکوفایی استعدادها، افزایش همبستگی ملی و تحقق مشارکت واقعی مردم در فرایند تصمیم‌سازی و حکمرانی است. تجربه نشان داده است هر جا که این سرمایه عظیم اجتماعی فرصت بروز و نقش‌آفرینی یافته، مسیر توسعه هموارتر و آینده روشن‌تر شده است.

دولت چهاردهم و شخص رئیس‌جمهور محترم، با باور به شعار «لحظه‌ها برای شایستگیان»، تقویت تشکل‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد را یکی از کارآمدترین ابزارهای جلب مشارکت و هم‌افزایی ملی می‌داند. ما بر این باوریم که صدای جامعه باید از دل جامعه شنیده شود و برای این مهم، تشکل‌ها حلقه اتصال میان مردم و حاکمیت هستند.

به همه فعالان عرصه اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و... که با عشق به خدمت، باور به پیشرفت و تلاش خستگی‌ناپذیر، چراغ امید را در جامعه روشن نگاه داشته‌اند، درود می‌فرستم و موفقیت روزافزون‌شان را آرزو می‌کنم.

ایام عزت مستدام

کلیه سفارشات

MDF، چوبی

تلفن: ۷۷۹۸۲۵۲

دکوراسیون غرفه و منزل

حلاج کی‌ش

صنایع چوب